

РЕШЕНИЕ

№ 4156

гр. София, 21.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3873** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от С. А. Б. от [населено място], подадена чрез процесуалния му представител адв. М. срещу решение постановено по н.а.х.д. № 4747 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 116-ти състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 493 от 16.12.2011 г. издадено от кмета на район „С.“, Столична община, с което на основание чл. 58, т.1, чл. 59, ал.1 и чл. 61, ал.3 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (Наредбата), на С. А. Б. е наложено административно наказание глоба в размер на 50,00 лв. за нарушение на чл. 44, ал.2, т.5 от наредбата.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, предмет на касационна проверка поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В съдебно заседание касаторът – редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична община, район „С.“ чрез процесуалния си представител

юрисконсулт Г., изразява становище за неоснователност на жалбата. Намира обжалваното решение за правилно и законосъобразно, постановено при изцяло изяснена фактическа обстановка.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

За да постанови решението си районният съд е приел, че На 11.11.2011 г. около 11:30 часа, в [населено място], на кръстовището на [улица]и [улица], жалбоподателят паркирал управляваното от него МПС „Фолксваген Голф“ с рег. № С 6277 НР върху пешеходна пътека, поради което му била извършена проверка от свид. А. Г. - полицай при 01 РУП-СДВР.

След проверката бил съставен АУАН № 1895/11.11.2011 г. за нарушение по чл. 44, ал. 2, т. 5 от НОДТСО, който е надлежно връчен срещу подпис на нарушителя. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП № 493 от 16.12.2011 г. от А. Д. А. - кмет на район С. -СО, с което на основание чл. 58, т. 1, чл. 59, ал. 1 и чл. 61, ал. 3 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община на С. А. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 44, ал. 2, т. 5 от НОДТСО.

Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на показанията на свидетеля Г. и от събраните по делото писмени доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка съдът е формирал и правните си изводи, въз основа на които е потвърдил оспореното НП. Съдът е приел, че АУАН и НП съдържат изискуемите от ЗАНН реквизити и при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въззивният съд е приел, че нарушението е доказано по несъмнен и безспорен начин, поради което НП като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Налице са наведените в жалбата касационни основания.

Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Видно от оспореното пред въззиваната инстанция НП, С. А. Б. е санкциониран за това, че на кръстовището на [улица]и „Ц. шосе“ е паркирал управляваното МПС „Фолксваген Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] върху пешеходна пътека, с което затруднява преминаването на пешеходците. Прието е, че с тези си действия лицето е нарушило чл. 44, ал.2, т.5 от наредбата. Съгласно тази законова разпоредба престоят и

паркирането на територията на Столична община, са забранени на пешеходни или велосипедни пътеки и на разстояние, по-малко от 5 метра преди тях. В съответствие с чл. 98, ал.1, т. 5 от ЗДвП, престоят и паркирането са забранени на пешеходни или велосипедни пътеки и на разстояние, по-малко от 5 метра преди тях. Анализът на посочените разпоредби недвусмислено сочи, че е налице пълно тъждество на признаците на деянието въздигнато в административно нарушение във всяка от тях.

Разпоредбата на чл. 98, ал.1, т.5 от ЗДвП не е бланкетна и признаците на извъшеното нарушение не подлежат на попълване от друг нормативен акт. Още по малко от НОДТСО, която е издадена на основание чл. 22, във връзка с чл. 21, ал.1, т. 13 от ЗМСМА, съгласно която правна норма в правомощията на общинските съвети е да определят изисквания за дейността на физическите и юридическите лица на територията на общината, които произлизат от екологичните, историческите, социалните и другите особености на населените места, както и от състоянието на инженерната и социалната инфраструктура. ЗДвП (чл. 1) урежда правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, изискванията към пътните превозни средства за участие в движението по тези пътища, изискванията за правоспособност на водачите на пътните превозни средства, правата и задълженията на участниците в движението и на съответните служби и длъжностни лица, както и принудителните мерки, които се прилагат, и наказанията за нарушаване на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове.

За нарушението на чл. 98, ал.1, т.5 от ЗДвП, в чл. 183, ал. 4, т. 8 от ЗДвП, е предвидено административно наказание глоба в размер на 50 лева. В санкционната разпоредба на чл. 59, ал.1 от Наредбата, е предвиден максимален размер на глобата от 500 лева. Противоречието между закон и подзаконов нормативен акт обуславя отмяната на НП издадено за нарушение на наредбата на СО, противоречаща на ЗДвП – чл. 15, ал.3 от ЗНА.

Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, като за същото нарушение се предвижда по-високо по размер административно наказание, макар и от същия вид - „глоба”.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение и потвърденото с него НП. Касационната жалба се явява основателна.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение постановено по н.а.х.д. № 4747 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, **ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 493 от 16.12.2011 г. издадено от кмета на район „С.“, Столична община, с което на основание чл. 58, т.1, чл. 59, ал.1 и чл. 61, ал.3 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (Наредбата), на С. А. Б. е наложено административно наказание глоба в размер на 50,00 лв. за нарушение на чл. 44, ал.2, т.5 от наредбата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.